

Guds børn

1. Johannes 3:2

Mine kære, vi er Guds børn nu, og det er endnu ikke åbenbaret, hvad vi skal blive. Vi ved, at når han åbenbares, skal vi blive ligesom han, for vi skal se ham, som han er.

Johannes siger i sit første brev at vi **allerede nu** er blevet Guds børn, men han lægger også til at det endnu ikke er blevet åbenbaret hvad vi skal blive. Alt vi ved er at når Han (Jesus) åbenbares skal vi blive som Han er.

Den åndelige forvandlingen er allerede sket, men vores legeme har ikke gennemgået den samme forvandling endnu; derfor kan det være svært at virkelig forstå realiteten av at vi allerede nu er Guds børn.

Den fulde åbenbaring får vi først når vi får vores herlighedslegeme og fuldt ud kan nyde frelsens underfulde værk. Frem til den tid lever vi med en ånd som er født på ny, og et legeme som stadig er underlagt synden. Åndelige set er alt færdig, men vort fysiske legeme venter stadig på at blive iklædt uforgængelighed.

Dette betyder ikke at vi må vente med at leve ud det nye livet frem til den dag vores legeme også forvandles, for Johannes siger i **1. Johannes 4:17**: "...for som han er, er også vi i denne verden".

Allerede nu ER vi Guds børn og kaldt til at leve som ambassadører for Hans rige her i denne verdens mørke. Derfor må vi også leve som Han levede og udføre de gerninger Han udførede.

Johannes 14:12

Sandelig, sandelig siger jeg jer: Den, der tror på mig, han skal også gøre de gerninger, jeg gør, ja, gøre større gerninger end dem, for jeg går til Faderen;

Johannes 1:12 siger at: "...alle dem, der tog imod ham, gav han ret til at blive Guds børn, dem, der tror på hans navn;". Når man bliver frelst, bliver man født på ny, og i samme øjeblik et Guds barn.

Guds sønner og døtre

Det var en nyfrelst mand som begejstret kom op til sin præst og strålede af lykke. Præsten kunne tydelig se hans begejstring og spurgte: "Nå, hvorfor er du så glad da?"

Den nyfrelste så på præsten med glæde i øjnene og sage: "Det er lige gået op for mig at jeg er Guds søn".

Præsten hold næsten på at svælge sit adamsæble i forbavselse over den nyfrælstes blasfemi og udbrød: "Nej, hvilken blasfemi! Du er ikke Guds søn, du er Guds barn"

Man skulle tro at om en person af mandkøn er barn af Gud, så vil det være det samme om man kaldte vedkommende barn eller søn. Men fordi Jesus er Gud, og Jesus bliver kaldt Guds søn, så føler mange det som blasfemi at kalde sig selv for Guds søn.

At du er Gud søn eller datter betyder ikke at du er blevet gud, men at du er barn af Gud. Du er født "... ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud." (Johannes 1:13)

Jesus eksisterede før Han blev født af jomfru Maria, men Han blev ikke kaldt for Guds søn før Han blev menneske.

Lukas 1:35

Englen svarede hende: »Helligånden skal komme over dig, og den Højstes kraft skal overskygge dig. Derfor skal det barn, der bliver født, også kaldes helligt, Guds søn.

At Jesus havde Gud som Far og derfor var Guds søn blev bekræftet ved at Han stod op fra de døde. Bibelen siger at syndens løn er døden, og siden alle mennesker med jordiske fædre er besmittet af synd, kan almindelige mennesker ikke besejre døden. Men Jesus havde Gud som Far, Han var Guds søn, Han var uden synd, og bekræftet dette med at gøre det som intet menneske kunne gøre - nemlig at overvinde døden.

Romerbrevet 1:3-4

evangeliet om hans søn, Jesus Kristus, vor Herre, som menneske kommet af Davids slægt, i kraft af helligheds ånd stadfæstet som Guds søn med magt og væld, da han opstod fra de døde.

Når Jesus blev født var Han Guds enbårne søn (Johannes 3:16), men Han skulle ikke være Guds enbårne søn for altid. Som en del af frelsesværket, så kom Jesus for at blive den første blandt mange brødre. Han VAR Guds enbårne søn, men Han kom ikke til at være Guds ENBÅRNE søn for altid. For **Romerbrevet 8:29** siger:

Romerbrevet 8:29

For dem, han forud har kendt, har han også forud bestemt til at formes efter sin søns billede, så at han er den førstefødte blandt mange brødre.

I det Gamle Testamentet så tales der om gudsønner, og fordi mennesket er skabt af Gud bliver også mennekser betegnet som Guds børn. Men Jesus blev ikke Guds søn i den forstand at Han blev skabt af Gud. Han blev Guds søn i den forstand at Han blev født af Gud, og det er i denne forstand at vi også blive Guds sønner og døtre når vi bliver født på ny.

Derfor kan Bibelen sige om os, at vi faktisk en dag skal stå i den position at vi skal dømme engle (1. Korintherbrev 6:3) og at englerne er tjenende ånder der betjener os (Hebræerbrevet 1:14).

Når vi bliver født på ny bliver vi Guds sønner og døtre og har derfor det samme liv i os som var i Jesus. Vi bliver, som det står i **Johannes 1:13** "...ikke født af blod, ikke af køds vilje, ikke af mands vilje, men af Gud."

Det betyder ikke at vi bliver Gud, eller at vi får gudestatus i samme grad som Jesus, men det betyder at vi er født af Gud og derfor har Hans liv og natur i os (2. Petersbrev 1:4).

For at bruge et lidt ufuldstændig billede, så kan man sige at selv om jeg er født af min mor så betyder ikke det at jeg er blevet min mor. Min mor kommer altid til at have den position hun har, men at jeg er født af hende betyder at vi er i familie.

På samme vis betyder det at vi er født af Gud, at vi er blevet en del af en anden rase. Vi har fået et nyt liv; en ny natur. Og fordi vi er FØDT af Gud, har vi også en ny position i den åndelige verden. Vi er ikke kun en længere kun skabninger skabt i Guds billede; vi er i familie med Skaberen.

Ikke kun et almindelig menneske

Når vi er født på by skiller vi os ud fra almindelige mennesker for vi er nu ikke kun skabt af Gud men vi er også født af Ham, vi er blevet en del af familien, vi har fået barnekår og er blevet medarvinger med Kristus.

Romerbrevet 8:17

Men når vi er børn, er vi også arvinger, Guds arvinger og Kristi medarvinger,

Når Gud skabte Adam og Eva så blev de givet magt til at herske over alt det andre Gud havde skabt (1. Mosebog 1:28). Når de faldt i synd mistet de den herlighed Gud havde skabt dem med og havde ikke længere den samme autoritet.

Men Jesus kom for å genoprette det som djævelen havde ødelagt og genrejse menneske til den position Gud havde skabt dem til. Når et menneske derfor bliver født på ny, har det derfor en meget høj position i den åndelige verden - ja, faktisk en højere position end englene. Derfor skriver Paulus i **1. Korintherbrev 6:3** at "...Ved I ikke, at vi skal dømme engle,".

Når vi er født på ny er vi altså ikke "kun almindelige mennesker". Vi er mennesker, som på grund af at vi åndelig set er født af Gud, er blevet gjort kun lidt ringere end Gud.

Salme 8:5-7

hvad er da et menneske, at du husker på det, et menneskebarn, at du tager dig af det? Du har gjort det kun lidt ringere end Gud, med herlighed og ære har du kronet det. Du har gjort det til hersker over dine hænders værk, alt har du lagt under dets fødder,

Nogle vil måske sige at **Salme 8** egentlig taler om Jesus, og det stemmer. Men Jesus er blevet den første blandt mange brødre; åndelige set er vi fuldt ud blevet Guds børn.

Jesus har genoprettet det djævelen ødelagde og I Kristus kan vi derfor blive det Gud oprindeligt havde tænkt for os. Vi er skabt til at herske over Hans heneders værk, og det er ikke nogle kun Salme 8 bekræfter. At mennesket blev skabt som hersker over Guds skaberværk læser vi også i **1. Mosebog 1:28**

1. Mosebog 1:28

Og Gud velsignede dem og sagde til dem: »Bliv frugtbare og talrige, opfyld jorden, og underlæg jer den; hersk over havets fisk, himlens fugle og alle dyr, der rører sig på jorden!«

Vi ved at Adam og Eva gennem deres oprør imod Gud gav djævelen ret til at herske her på jorden. Men Jesus kom for at gøre det muligt for mennesker at blive løst fra djævelens rige og ført ind i Guds rige. Noget som gør at vi kan regere i livet med Kristus, eller som Paulus siger det i **Romerbrevet 5:17** så kan vi: "...få herredømme og liv ved én eneste, Jesus Kristus".

Selv om vi stadig lever i denne verden er vi allerede medarvinger med Ham som har overvundet denne verden. Ikke nok med det, men vi vandrer også sammen med Ham i Hans triumftog (2. Korintherbrev 2:14). Derfor kan vi løfte hovede over vore omstændigheder og have vished om sejer uanset hvad der møder os.

Fordi vi er blevet Guds børn har vi fået et status som sønner og døtre af den almægtige Gud. Derfor har vi autoritet over både sygdomme og dæmoner - ja, i autoritet er vi endog over engle.

Jeg tror ikke dette betyder at vi kan kommandere engle sådan som vi selv ønsker, for både vi og englene er underlagt Gud.

Men **Hebræerbrevet 1:14** siger at englene er "...tjenende ånder, der sendes ud for at hjælpe dem, som skal arve frelsen."

De beskytter og hjælper os så længe vi holder os indenfor Guds ord, for **Salme 103:20** siger: "Pris Herren, I hans engle, I stærke krigere, der udfører hans befaling i lydighed mod hans ord."

Selv om vi åndelig set har en position der er over englene, så lyder de kun befalinger i lydighed mod Hans (Guds) ord.

Når nogle har gjort en fejl kan man ofte høre dem sige "vi er jo kun mennesker". Men at være et menneske er ikke noget lavt eller dårligt, og når man er født på ny bliver det i alle fald helt fejl at sige "jeg er jo kun et menneske". Du er nemlig ikke kun et menneske; du er født af Gud og har del i guddommelig natur.

Du befinder dig stadig i et legeme som er underlagt synden, men det er kun midlertidigt. Du har allerede fået positionen som Guds barn (1. Johannes 3:1-2), åndelig set er alt det gamle borte og noget nyt er blevet til (2. Korintherbrev 5:17), og i Kristus er du placeret over magter og myndigheder (Efeserbrevet 1:22-23).

Det eneste vi nu venter på er at vores forgængelige legeme skal ikklædes ufor-gængelighed, sådan som Paulus siger i 1. Korintherbrev 15:53-54.

1. Korintherbrev 15:53-54

For dette forgængelige skal ikklædes ufor-gængelighed, og dette dødelige skal ikklædes udødelighed. Og når dette forgængelige har ikklædt sig ufor-gængelighed og dette dødelige ikklædt sig udødelighed, da vil det ord, der er skrevet, være opfyldt: Døden er opslugt og besejret.

Bibelen siger ikke noget om at vores autoritet kommer til at øge, eller at vi kommer til at få en højere position når vi kommer til Himmelen. Vi kommer ikke til at blive mere Guds børn end vi er nu, for denne del af vores frelse er allerede sket.

Allerede nu er vi født på ny og givet magt over all fjendens væld (Markus 16:17-20). Allerede nu kan vi bede til vores Far i Himmelen og forvente at Han som en god far vil svare vores bøn (Mattæus 7:7-11)

Børn har større forventninger end tjenere

Et område hvor forståelsen af at vi er blevet Guds børn hjælper os er når det kommer til bøn. Det er stor holdnings forskell når et barn beder sin far om noget og når en tjener beder sin herre om noget.

Når et barn ser på sin far som en god far har barnet fuld tillid til at han vil få det han beder om. Og det er netop denne forståelse af bøn Jesus prøver at få sine disciple til at forstå.

- ◆ Han lærer dem at bede "Vor Far, du som er i Himmelen..." (Mattæus 6:9)
- ◆ Han lærer dem at når selv jordiske feder (som er onde sammenlignet med Gud) vil give sine børn gode gaver, hvor meget mere vil så ikke Gud give gode gaver til sine børn. (Mattæus 7:11)
- ◆ Han lærer dem at Gud vil hurtigt give sine børn det som er deres ret (Lukas 18:7-8)

Et barn har en meget større forvænting om hjælp fra sin far, end det en tjener forventer fra sin herre - og Jesus lærer sine disciple at se på Gud som deres Far.

Det er ikke fejl at tale til Gud som et barn taler til sin far, for når vi er født på ny så er det netop det Han virkelig er. Men mange kristne lever hele livet igennem som den hjemmевærende sønden i beretningen om den fortabte søn.

Når det fortabte søn kommer hjem igen og faderen fejrer hans hjemkomst, bliver den hjemmевærende søn vred og svarer:

Lukas 15:29-30

Men han svarede sin far: Nu har jeg tjent dig i så mange år og aldrig overtrådt et eneste af dine bud; men mig har du ikke givet så meget som et kid, så jeg kunne feste med mine venner. Men din søn dér, som har ødslet din ejendom bort sammen med skøger – da han kom, slagtede du fedekalven til ham. Faderen svarede: Mit barn, du er altid hos mig, og alt mit er dit.

Det havde ikke gået op for den hjemmевærende søn at når faren havde delt arven, var faktisk det der var igen hans. Han kunne når som helst have slagtet fedekalven, men fordi han så på sig selv som tjener og ikke som søn gik han glip af velsignelsen.

Du er Guds barn og Han ønsker at Hans børn skal nyde godt af at være Hans børn. Han bliver ikke fornærmet om du slagter fedekalven. Han elsker dig og ønsker dig alt godt.